

Veronika Kratochvílová: Sociologická analýza mediálních obsahů na sociální síti Instagram během první vlny pandemie covid-19, aneb #spolutozvladneme. Praha: FHS UK, 100 stran.

Práce studentky Veroniky Kratochvílové se zabývá analýzou obsahu sociální sítě Instagram během první vlny pandemie nemoci covid-19 na jaře 2020 a soustředí se na působení a proměny celospolečenského hesla #spolutozvladneme v digitálním prostoru Instagramu.

Text je na bakalářskou práci poměrně rozsáhlý a zabývá se jak novým, tak i krajně důležitým tématem na sociologické půdě – fungování české společnosti během první vlny pandemie covid-19. Na začátku bych také ráda podotkla, že studentka pracovala na tématu a výzkumu velmi samostatně. Navíc s nápadem zkoumat diskutovaný jev přišla sama, na základě vlastního pozorování a zkoumání české společnosti. Nicméně práce trpí několika slabšími body, které postupně rozvedu ve svém posudku.

Autorka umísťuje práci do rámce paradigmatu symbolického interakcionizmu. V teoretické kapitole uvádí základní východiska, také s ohledem na sociolingvistický aspekt sociálních interakcí (třeba teorie metafory od Lakoffa a Johnsona). V práci se také opírá o koncept rámcové analýzy Ervinga Goffmana. Méně místa věnuje sociální realitě zprostředkované digitálními nástroji a sociálními sítěmi a tomu, jak se mění naše vnímání každodennosti, když není zakoušena jen skrze klasickou goffmanovskou face-to-face interakci, ale je také, a během pandemie především, částečně nahrazována novou formou sociálního interagování skrze příspěvky, jejich komentování či sdílení.

Metodologická kapitola obsahuje popis autorčina postupu v empirické části projektu. Autorka se rozhodla zkoumat metaforu #spolutozvladneme skrze sémiotickou analýzu příspěvků na síti Instagram. V práci chybí důslednější popis metodologických kroků - třeba vzorkování. Nicméně oceňuji, že se autorka rozhodla vydat neznámou cestou v rámci kvalitativního výzkumu.

Problematická je pro mě také etická část práce, kde autorka tvrdí, že s nepracuje citlivými údaji. Není tomu úplně tak. Diskutovaný výzkum je velmi dobrou příležitostí zamyslet se nad tím, zda se jedná, či nejedná o citlivé údaje a jak k tomu my výzkumníci-ce máme přistupovat. Publikační etika sítě Instagram je něco jiného než badatelská etika sociologů a socioložek. S ohledem na už skoro neexistující rozdíl mezi offline a online realitou budeme čím dál více zkoumat také obsahy sociálních sítí. Zajímavou zdá se být otázka, jestli rámec pandemie mění to, co a jak lidi zveřejňují, a co to znamená pro etiku společenskovedního výzkumu.

Nejproblematictější je pro mě závěr práce – autorka odpovídá na výzkumné otázky krátce a občas i v příliš zjednodušené formě. Sémiotická analýza, kterou provedla, jí umožňuje pokusit se o větší propojení teoretických východisek práce s empirickými poznatky. Kvůli tomu bych ráda ještě jednou položila autorce otázku – co všechno v sobě zahrnuje metafora #spolutozvladneme na sociální síti Instagram? Jaký je význam tohoto hesla v prostoru Instagramu?

Práce je napsaná formálně správně. Autorka dodržuje veškerá pravidla pro kvalifikační práci.

Práci studentky Veroniky Kratochvilové považuji za dobře zpracovanou i s ohledem na její slabší části, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení buď výborně, nebo velmi dobře, v návaznosti na průběh obhajoby.

Praha 31. 8. 2022

Ludmila M. Władyniak, M.A., Ph.D.